

ŽIVOT FARNOSTÍ

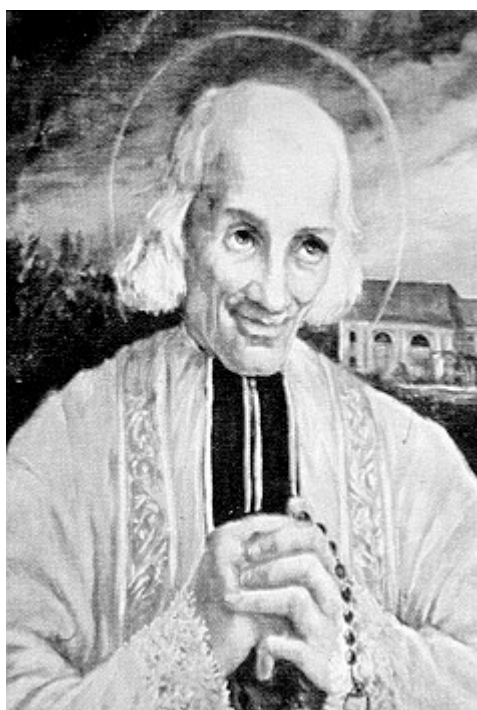
Ročník III.

ČERVEN 2009

č.6

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

ROK KNĚŽÍ, JEŽÍŠOVO SRDCE, JAN MARIA VIANNEY

Měsíc červen je v celé církvi zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. V letošním roce právě na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova stanovil Svatý otec začátek a v příštím roce o tomto svátku závěr Roku kněží, který je vyhlášen u příležitosti stopadesátého výročí úmrtí sv. Jana Marie Vianneye, který je uctíván jako patron kněží. Proč právě o slavnosti Božského Srdce? Protože Jana Vianneye nejvíce charakterizuje láska k duším a sebezápor. A právě těmito vlastnostmi se podobá Kristu, který nás miloval až k smrti kříže. Když čteme jeho kázání, která se zachovala, zjišťujeme, že užíval jednoduchých vět, neliboval si v odborných výrazech, které by byly lidem málo nebo vůbec srozumitelné. Za těmito slovy však stála osobnost Jana, jeho asketický život, jeho život modlitby. Z Kristova kříže čerpal sílu ke svým obětem, z Ježíšova probodeného srdce čerpal lásku k hříšníkům, kteří k němu přicházeli a kterým se cele věnoval. Až 16 hodin denně zpovídal, hříšníkům nic nevyčítal ale ukazoval jim cestu, po které mají v budoucnu jít, aby znovu neupadli do starých chyb.

K Panně Marii, sv. Terezii z Lisieux a k tomuto světcovi se obrácíme s prosbou o přimluvu, když se modlíme za kněze a prosíme, aby náš národ netrpěl velkým nedostatkem dobrých kněží. Prožijme tento rok s důvěrou, že na jejich přimluvu nás Pán vyslyší a nedopustí, aby náš národ duchovně strádal pro nedostatek dobrých kněží.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby **mezinárodní pozornost vůči chudším zemím** dala vzniknout konkrétní pomoci, zvláště ve snížení zdrcujícího břemena zahraničních dluhů.

Úmysl misijní: Aby církve, které působí **v oblastech poznamenaných násilím**, byly podporovány láskou a konkrétní blízkostí všech katolíků na světě.

Úmysl národní: Aby na přímluvu apoštola národů **evangelium** prostupovalo do všech oblastí a okamžiků **každodenního života**.

Úmysl farní: Aby rok kněží, který vyhlásil Svátý otec od slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, přinesl své ovoce i v naší farnosti správným chápáním kněžské služby, v modlitbě za kněze a nová kněžská povolání

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Poselství 25. dubna 2009

Drahé děti! Dnes vás všechny vyzývám, abyste se modlily za mír a abyste o něm svědčily ve svých rodinách, aby se mír stal nejvyšším pokladem na této zemi bez míru. Já jsem vaše Královna míru a vaše matka. Chci vás vést cestou míru, který přichází jenom od Boha. Proto modlete se, modlete se, modlete se. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

Připravila Eva Hořáková

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci květnu přijali:

Elišku Černobilovu - Újezd
Jana Pindáka - Drnovice
Martina Příbyla - Horní Lhota
Erika Pavla Mikulku - Dolní Lhota

V měsíci květnu 2009
odešli na věčnost a byli pohřbeni:

7. května:
František Zvonek - 63 let
Újezd 322

13. května:
František - 90 let
Loučka 26

16. května:
Josef Frýželka - 78 let
Újezd 28

16. května:
Barbora Vysloužilová - 32 let
Újezd 49

23. května:
František Brostík - 54 let
Dolní Lhota 136

RODIČOVSTVÍ – 3. ČÁST

„Hledejte potěšení v dětech, dopřejte dětem, aby se mohly potěšit s vámi a bez odkladů užívejte každou radost.“

Seneca

Již jsme se dočkali. Máme ve svých rukou právě narozené dítě a záříme štěstím. Vstupujeme do období, které označujeme jako novorozenecké (prvních 28 dní života) a zdravý novorozenec je skutečně obdivuhodný. V prvních sedmi dnech po narození se začíná adaptovat na nové prostředí, které se tolik liší od světa v děloze. Pokud však není zcela v pořádku, je to také období velmi rizikové. Až 80% úmrtnosti dětí mladších než 1 rok připadá na prvních sedm dní po porodu.

Miminko umí vše, co bude pro začátek na světě potřebovat. Umí křičet, dýchat, kašlat, škytat, sát, udržovat tělesnou teplotu. Reaguje na světlo, zvuk, otřesy, chlad či teplo. Vnímá okolní svět od narození všemi smysly, tj. zrakem, sluchem, hmatem, čichem a chutí. Pokud má možnost vnímat určitou věc více smysly současně, zejména zrakem a sluchem, jako je tomu například u chrastítka, snadněji ho taková věc zaujme. Zajímavé je, že novorozenec dává při vnímání okolí přednost lidským podnětům, hlavně obličeji dospělého, jeho hlasu a dotykům. Při krmení dítěte je vnímání obličeje maminky spojováno s vnímáním chuti při sání mléka, vnímáním dotyků maminky, její tělesné vůně a hlasu. Tak již v prvních dnech života dochází k upřednostňování matky před jinými dospělými.

Během novorozeneckého období leží miminko nejčastěji na zádičkách a neumí se samo otočit na bok nebo na břicho. Někdy se stane, že se trochu na bok natočí, ale takové natočení není úmyslné. Jedná se o bezděčný pohyb způsobený tím, že ani poloha na zádičkách není zatím příliš vyvážená a dítě v ní není stabilní, pevné. Vleže na zádičkách neudrží ještě hlavičku ve střední poloze a má ji otočenou k jedné straně. Dítě by si nemělo oblíbit jen jednu stranu, aby pak nemělo hlavičku jednostranně zploštělou a nedošlo k asymetrickému vývoji tělípka a držení končetin, což s tím souvisí. Nejmenší děti se rády dívají za světlem nebo kde se něco děje, něco se pohybuje. Je dobré dbát na to, aby „zajímavé“ podněty nepřicházely k dítěti stále ze stejné strany, nýbrž postupně z obou stran, aby se tak dítě snažilo samo si hlavičku přetáčet k jedné i druhé straně.

Na břichu se miminka obvykle schoulí do klubíčka a hlavičku si položí opět na jednu či druhou stranu. Nožičky mají skrčené pod břichem a ruky pod hrudníčkem. Když jim nožky natáhneme, snaží se vykonávat plazivé pohyby a mírně zvedat hlavičku. Brzy je to však unaví. Dobré je, když si miminko zvyká na polohu na břichu od samého začátku. Musí to však být vždy v době bdění, když jsme u dítěte. Nejlépe je k tomu využít dobu při přebalování, kdy je dítě svlečené a má volné nožky. Děti, které si na polohu na břichu nezvykají od narození, mohou mít později potíže při přetáčení na břicho, protože se jim tato poloha nelíbí. Mohou se pak opožďovat i v následném ležení v pozdějším věku, což je velká škoda, protože ležení je pro zdravý vývoj dítěte velmi důležité.

Hlavním komunikačním prostředkem novorozence je pláč, kterým nám dává najevo, že se necítí dobře, že by něco potřeboval. Když pláče, nemusí to hned znamenat, že ho něco bolí. Může plakat třeba proto, že je mu zima, nebo naopak horko, nebo by rád změnil svou polohu a ještě to sám nezvládne. Může však také plakat, když se cítí osamělý, nebo naopak z únavy, když ho jeho okolí nenechá chvíli v klidu. Proto se musíme naučit být dobrými pozorovateli a poznat, co nám chce maličké svým pláčem říct. Pláčem dítě vyjadřuje tedy určitou nelibost. Jak nám dá ale najevo, že je spokojené? Asi se dá předpokládat, že je spokojené ve spánku, který není příliš přerušovaný. Spokojené je však také za bdění, kdy klidně leží a má oči široce rozevřené. Takové rozpoložení dítěte přímo vybízí, abychom si s ním radostně povídali. Nedovede se na nás ještě vědomě usmát. Odměnění nás zatím pozorným sledováním naší tváře. Novorozenec nejenže dává přednost pozorování lidského obličeje před ostatními věcmi,

ale je schopen i napodobovat některé naše mimické reakce například otevírání úst, špulení rtů. Je to zvláštní druh nápodoby, který se vyskytuje v tomto nejranějším věku.

Novorozenecké období je pro dítě nesmírně důležité, jak o ně pečujeme a jaký mu dáváme vklad do dalšího života. Nemyslím tím pouze tu stránku materiální, ale hlavně emocionální. Když jsem pracovala na kojeneckém oddělení, přicházely k nám děti s rodiči z různých sociálních podmínek, ale nejcennější a nejdůležitější byly vztahy, které jsou v tomto směru prioritou. Co nám pomůže perfektní materiální zázemí rodiny, pokud tomu dítěti chybí „milující“ rodiče, kteří ho zahrnují svou láskou. Proto modleme se za naše rodiny, aby nešetřily láskou u svých dětí, a to v té emocionální rovině. Milované děti pak budou naší velkou radostí.

Mgr. Eva Řeháková

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 – 1950

Stručné dějiny událostí ze 2. světové války v Újezdě zaznamenal a popsal P. Růčka ve zvláštní příloze farní kroniky a tuto jsme zveřejnili v našem farním listu při příležitosti 60. výročí konce války.

Jinak průběžně pokračuje v kronice rokem 1945, kde píše: „Tehdy veškeré podnikání ustalo, ježto se fronta již pozvolna přiblížila. Za krmníky ve farském dvoře byla postavena nová zídka (3 000 K). Ve

spodní zahrádce byla provedena oprava celého plotu (5 500 K).

Návštěvou montéra od firmy Rieger byla provedena oprava varhan (2 600 K). Do kostela byly zakoupeny dvě nové sochy: sv. Terezie od Ježíška a bl. (tehdy) Anežky Přemyslovny (3 940 K). Byly umístěny za hlavní oltář. Bývalé sochy z těchto míst: Bož. Srdce Páně a P. Marie byly postaveny na hlavní oltář.

Ježto pro nedostatek míst na hřbitově vznikl velký nepořádek, bylo provedeno nové vykupování hrobů starších 10 let. I. od 40 K, II. 30 K, III. 20 K., na dalších 10 let. Zavedeno číslování hrobů. Dne 2. května byla zdejší farnost osvobozena příchodem rumunského vojska. (Viz zvláštní pojednání o válečných událostech.)

Rok 1946

V tomto roce byl pro farní úřad zřízen telefon, který v době války nemohl být pořízen. Vichřicí byla stržena část plechové střechy nad hlavním vchodem do kostela. Oprava si vyžádala 4 200 K. Do sakristie byly koupeny nové hodiny za 570 K.

Na hospodářských budovách ve farním dvoře byla zřízena 3 nová vrata. Celá fara byla reparována (12 062 K).

V prázdniny byla zamontována nová kostelní okna. Náklad na tato okna obnášel 70 000 K. Montéři po dobu montáže bydleli a stravovali se 14 dní na faře. Jedno okno věnoval farář (sv. Václava) a jedna rodina Kosečkova z Újezda (sv. Antonína).

Na hrobě upálených „Ploštinářů“ byl postaven pomník. (38 000 K). Pozůstalí si tento pomník zaplatili. Na hrobech padlých partyzánů (2) a rumunských vojáků (1) byly postaveny 3 pomníky (10 000 K). Přífařené obce přispěly na tyto tři pomníky.

Instalace elektrického vedení v kostele (mimo osvětlovací tělesa) stála 42 000 K.

Ve farní budově byla dána dvě nová okna do kanceláře a opravena okna v kaplance (4 000). Všechna okna na faře a dveře u kostela natřeny 1 950 Kčs). Hluboká studna uprostřed farského dvora byla uzavřena a přikryta (1 455 Kč).

V tuto dobu v Praze zahájil činnost národní soud, který společně s několika mimořádnými lidovými soudy měl soudit představitele nacistické moci i protektorátních vlád, členy gestapa a jeho konfidenty, funkcionáře českých fašistických a kolaborantských

organizací. V květnu 1946 byl odsouzen k trestu smrti provazem K. H. Frank (na Slovensku stihl stejný osud J. Tisa).

V lednu 1946 z Mariánských lázní odjel první transport organizovaného odsunu Němců do americké zóny v Německu. Odsun pak probíhal až do listopadu 1946.

V únoru téhož roku I. všeodborový sjezd v Praze završil proces tvorby jednotné odborové organizace – Revolučního odborového hnutí (ROH) v čele s Ústřední radou odborů (ÚRO) a předsedou Antonínem Zápotockým (1884 –1957).

V květnu pak v souvislosti s návštěvou maršála J. B. Tita v Praze byla uzavřena smlouva o přátelství a spolupráci mezi ČSR a Jugoslávií.

Ve volbách 26.5.1946, jež se konaly dosud do tzv. Ústavodárného shromáždění (ÚNS) v českých zemích získala KSČ 40,17 % , národní socialisté 23,66 % , lidovci 20,23 % , sociální demokraté 16,59 % hlasů. Na Slovensku přesvědčivě zvítězila demokratická strana (61,43 %) nad komunisty (30,48 %) a dalšími dvěma malými stranami. Podle výsledků voleb byla jmenována nová vláda a reorganizovány také národní výbory všech stupňů, tj. místní, okresní a zemské.

V červnu se sešel v Praze 1. sjezd českých spisovatelů, který navázal na činnost Syndikátů českých spisovatelů. Předsedal mu František Halas, promluvil zde také prezident dr. E. Beneš.

V červenci byla v Moskvě podepsána dohoda o repatriaci volyňských Čechů do ČSR.

2. července byla jmenována nová vláda a jejím předsedou se stal představitel KSČ Klement Gottwald. Ve vládním tzv. Budovatelském programu (8.7.) byly vytyčeny dva hlavní úkoly: schválení nové ústavy a uzákonění dvouletého hospodářského plánu. Do čela ÚNS byl zvolen napřed A. Zápotocký, předseda ÚRO, potom 18.7. národní socialista Józsa David (1884 – 1968).

Na 1. mezinárodním studentském kongresu v srpnu, který se uskutečnil v Praze, byl založen Mezinárodní svaz studentstva.

V prosinci 1946 na uprázdněný stolec pražského arcibiskupa usedl za války vězněný Msgr. Josef Beran (1888 – 1969), který byl po roku 1948 internován a v r. 1965 odjel do Říma.

Při obnově olomoucké univerzity s názvem Františka Palackého 21.2.1946 byla rovněž Cyrilometodějská bohoslovecká fakulta jako její nejstarší kmenová součást pojata do svazku univerzity a její děkan Fr. Cinek zvolen prvním prorektorem Pal. univ., což však nemělo mít dlouhého trvání.

V tomto roce byl uspořádán také první mezinárodní hudební festival Pražské jaro, zahájený symfonickou básní Má vlast B. Smetany.

Současně v této době probíhal norimberský proces s nacistickými válečnými zločinci (1945 – 46), na kterém podal důkazy o pronásledování církví a křesťanů anglický prokurátor Leonard Wheeler. V kapitole týkající se naší země uvedl, že za nacistické okupace bylo uvězněno 487 katolických kněží, 70 z nich popraveno, umučeno nebo jinak zahynulo. Zakázány byly některé řehole, některé katolické spolky a některá katolická periodika, dále byly uzavřeny některé církevní školy a byla zabavena nemalá část církevního majetku. Cenzura zasahovala do citací bible, zakazovala zmínky o Husovi, Žižkovi, Masarykovi. V přestávce procesu řekl jeden z největších nacistických zločinců, ideolog čisté rasy Alfred Rosenberg americkému psychologovi Gilbertovi: „Rusové mají drzost soudit nás, přitom mají na svědomí třicet milionů životů! Mluvíte o pronásledování církve! Vždyť jsou oni v tom největšími odborníky na světě. Během své revoluce zabíjeli kněze po tisících. Polévali je studenou vodou a nechali je zmrznout a jiné věci. (...) Vůbec se nedivím Rusům, že se pokoušeli zbavit se této rdousící klerikální obludy. Já byl vždy antikatelíkem. Ale kde berou tu drzost soudit nás jako žalobci jménem církve? V mučení a likvidaci odpůrců mohli nacisté se Sověty soupeřit.“

Z pohledu zahraniční orientace ČSR v interview poskytnutém Reuterově agentuře řekl prezident Beneš o příštím vývoji Československa: „Jsem pevně přesvědčen, že Československo se mezi středoevropskými zeměmi první zotaví z následků války a šestileté bestialní nacistické okupace. V důsledku toho, jakou cestou válka skončila, octli jsme se přirozeně poněkud izolovaní od Západu. (...) Rád bych zdůraznil, že v budoucnu, stejně jako tomu bylo před válkou, bude ČSR svobodnou a nezávislou zemí. Protože je ČSR zemí malou, přizpůsobili jsme se sovětskému sousedu, se kterým máme smlouvu o

přátelství a spojenectví. (...) Ve stanovisku k Západu nebude změn. Pokud jde o SSSR, válka přivodila velkou změnu v postavení našeho východního spojence, který bude mít přirozeně mnohem rozhodnější účast na evropských a světových věcech než do roku 1939."

Na otázku Východ nebo Západ odpověděl Benešův blízký spolupracovník a zanedlouho ministr spravedlnosti Prokop Drtina na veřejném shromáždění ve Zlíně trochu jinak: „...otázka je nesprávně politicky položena. Přece jsme nebojovali za to, abychom se někam nakláněli nebo příkláněli, nýbrž proto, abychom mohli stát rovně a zpříma. (...) Kdyby se někdo ptal mne, kam se máme přiklonit a kdo má být našim vzorem, zda Východ či Západ, tak říkám přímo, že bych odpověděl jednoznačně: Ani Východ ani Západ, ale Československo!"

Tvůrcům OSN adresoval Pius XII. slova: „Jaké by to bylo trpké zklamání, kdyby mírová organizace měla zklamat, kdyby tolik roků utrpení a odříkání mělo přijít nazmar, kdyby měl vládnout dále duch útlaku, z něhož se svět viděl konečně navždy osvobozen. Ubohý svět! Mohla by se potom naň vztahovat slova Ježíšova: Poslední jeho věci staly se horšími, než byly první, z nichž takovým utrpením vyvázl.“

*Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

POKOJ A DOBRO

IX. Vize, naděje a ideály: Boží království mezi námi

61. Církev nesmějí mlčet, znamenalo by to jejich tichou spoluvinu. Potvrzením, že jsme se dali na cestu nového vykročení, že věříme v obrat, ve změnu poměrů, je starost jednotlivých křesťanů i církví o naplnění Ježíšovy výzvy: „Hleďte především jeho království a spravedlnost, všechno ostatní vám bude přidáno.“ (Mt 6,33). To obrací církev především ke starosti o slabé a chudé, o ty, kteří se octli pod koly. Mezi prvořadé úkoly církví patří povinnost pozvednout prorocký hlas na ochranu těch, kdo jsou slabí, kdo nedokáží své oprávněné nároky hájit ani často vyslovit. Hořícím ohněm Hospodinovým a nadějí chudých má být sociální učení církví. Církev se musejí – vhod i nevhod stavět proti všem nespravedlnostem dnešního světa, jejichž následkem je hlad, chudoba, rasová diskriminace, strach, teror, zločinnost a zabíjení, ničení přírodního prostředí apod. To jim ukládá věrnost biblickému poselství a jeho prorocké tradici.

Proroci ve Starém zákoně na rozkaz Hospodinův vytýkali izraelskému lidu – často se zdráháním a v překonávání vlastní slabosti – že slouží cizím bohům, jedná nespravedlivě, žádostivě uchvacuje cizí majetek, bere úplatky, nenávidí dobro a miluje zlo. Protestem ve jménu spravedlnosti se církev dostávají do středu událostí, otvírají v dialogu se slabými i mocnými (s každým z nich jinak!) cestu k řešení problémů. Mezi slabé a často vši ochrany zbavené patří menšiny, a to zejména z balkánské oblasti a východní Evropy.

Strach z cizinců ovládá mysl značné části našich občanů. Avšak nejvážnějším problémem v naší zemi je vzájemné soužití většinové populace a našeho domácího obyvatelstva romské národnosti. Církev důrazně varují před extremistickými skupinami, které hlásají xenofobii, rasismus a nenávisť vůči všem, kdo jsou „jiní“. Církev považují ochranu lidských práv za jednu ze svých priorit v odpovědnosti za život společnosti. Vyzýváme zákonodárce, aby postupně dopracovali náš právní řád tak, aby byl v každém ohledu v souladu s mezinárodními úmluvami o lidských právech.

A jaká jsou největší nebezpečí, která ohrožují současnou Evropu? Největší nebezpečí, které tady je a které nemůžeme svádět na nikoho jiného než sami na sebe, je vítězství nezodpovědného hédonismu (hédonismus je filozofický směr v etice považující za cíl života dosahování slasti a rozkoš za nejvyšší dobro, ekonom. směr v ekonomickém myšlení vycházející z představy, že hospodařící subjekt sleduje v hospodářské činnosti zájem na dosažení maxima požitků s minimálním vynaložením námahy). Ten přivedl Evropu k demografické katastrofě. Populační pokles v Evropě dosáhl stupně, který již není žádným přirozeným způsobem nahraditelný. Toto sebou ponese dopad v oblasti antropologické (antropologie je nauka o člověku, o jeho původu a vývoji, o vzniku jeho plemen či proměnlivosti stavby lidského těla atd.). Nebude to dlouho trvat a kolem nás

bude množství lidí, kteří budou potřebovat lidské pohazení, lidskou starost a lidský úsměv. Současní lidé, kteří místo rodiny volí život bez závazků a bez potomků, ale i bez stálého životního partnera, zestárnou, problémem je, že jich bude mnoho a jejich přirozenou touhu jim nebude mít kdo plnit. S tím souvisí zabezpečení zdravotní péče, nejen lékařské, ale i hmotné. Kdo to bude platit a z čeho? Tento vývoj je vodou na mlýn zastáncům eutanazie. Tato morálně nepřijatelná metoda může pro stárnoucí evropskou společnost představovat velké pokušení. Početně stále slabší mladá generace nebude v Evropě ekonomicky schopná zajistit dostatek prostředků, potřebných k zabezpečení sociálních potřeb starších generací. A starší generace se zcela zákonitě ocitnou v roli trpěné většiny. Ačkoliv nejsme stoupenci marxismu-leninismu, pro to, co populační vývoj budoucích desetiletí přinese, nalézáme nejpriléhavější slova právě zde. Infiltrace a infekce třídní nenávisti se vyvine do formy mezigeneračního nepřátelství- až nenávisti. To je obrovské nebezpečí. Legislativní uplatnění eutanazie v perspektivě současného vývoje skutečně představuje variantu takzvaně jednoduchého řešení tohoto problému, což by ovšem mělo katastrofální důsledky. Nejsme ti, kdo budoucnost vidí jen černě. Ale tohle je problém, který jsme si připravili my sami. Zcela jistě nebudeme také moci donekonečna hovořit o tom, že naše ekonomika roste. Hledání řešení v imigraci a příchodu lidí jiných národností s jiným náboženstvím a jinou kulturou však s sebou nese novou otázku, otázku vzájemného soužití. Zde vidíme, že imigrační modely, které silně podporovaly západoevropské vlády, ale i Evropská unie, se ocitly v úplně slepé uličce.

Někteří mohou myslet na místy až zarputilou propagaci vzájemné multikulturní tolerance. Lze to však nazývat multikulturní tolerancí? Je to něco zvláštního. My se postupně dostáváme do situace, kdy se zcela jistě proti vůli většiny evropského obyvatelstva preferuje neslušnost proti slušnosti, hrubost proti jemnosti a kdy se do jisté míry toleruje i násilí. Přes všechno, co říkáme. Dokonce to odůvodňujeme demokracií Tomuto slovu jsme však odebrali jakýkoli význam. Protože něco takového nazývat demokracií je výsměch.

Demokracie je podíl lidí na vládě a moci. Tady se nejedná o vládu. Tady jsme svědky toho, že právní systém selhal. Protože nepoctivost je našimi justičními orgány tolerována, místo toho, aby byla uváděna na pravou cestu. Zde je velmi důležité uvědomit si, že lidská práva jsou právy pro všechny, tedy i pro většinovou část lidí, kteří v Evropě žijí. Jedním ze základních lidských práv je svoboda. Již během francouzské revoluce lidé poznali, že moje svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhého. To znamená, že žádný stát ve jménu jakékoliv ideologie nemůže zneužívat pojem demokracie. Žádný stát nemůže dovolit, aby bezuzdnost a nemorálnost určitého člověka či skupiny byla tolerována. Nemůže být! Otázku nulové tolerance k protiprávnímu jednání neřeší legislativa typu dvakrát a dost. Spravedlnost stojí na pilířích ekonomiky, práva a morálky, které jsou vnitřně propojeny. Dojde-li k poškození některého z pilířů, což můžeme u morálky zřetelně zaznamenat, ocitá se zákonitě spravedlnost v ohrožení. Proto můžeme vyslovit pravidlo, že kdo je nemorální, je současně i protiprávní a neekonomický.

Vladimír Měřínský

VŠICHNI JSOU CÍRKEV

Tajemství církve je stejné jako tajemství Ducha svatého. Tajemství nestvořené lásky, která sjednocuje Otce se Synem, nás a Boha v Kristu, poté, co do nás byla vlita při letnicích. Duch svatý je úsměvem Boha nad lidstvem vykoupaným v Ježíšově krvi; je výrazem jeho důvěry, jeho sblížení s námi. Bůh v Duchu svatém hledí na lidstvo láskyplným pohledem a dává lidstvu možnost se s ním spojit a v něm se spojit s bratřími. Duch svatý, jenž je Duchem Ježíše a Otce, je oslavou Boha, je radostí Boha, je prstem Boha na našich ranách, je Božím světlem v našich srdcích, je Božím milosrdenstvím nad našimi hříchy. Duch svatý je příběhem Zachea, který když potkal Ježíše, řekl: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ (Lk, 19,8) Duch je v srdci Magdalény, když se jí Ježíš dotýká, a je tím, co

ozařuje Petrovu moudrost přijatou od Otce a tím, kdo v něm vyvolá slova: „Ty jsi Kristus, Syn Živého Boha!“

Chcete snad ještě zkoumat špatné skutky Zachea, Magdaléniny hříchy a Petrovy slabosti? Všichni jsou církev, tak jako já jsem církev. I ti, kdo se musí obrátit, jsou církev, a vlastně je církví i zloděj, který krade v zapomenuté vesničce v Palestině. Ježíš ho očekává vedle sebe na Kalvárii. Ano, k církvi náleží i zloději, mocní, vykořisťovatelé, kapitalisté, to znamená všichni, kteří jsou nemocní, kteří potřebují péči, posedlí ďáblem, kteří ho potřebují vymýt, slepí, kteří chtějí být zachráněni, mrtví, kteří mají být vzkříšeni.

podle Carla Carretta připravil Václav Ulrich

ROZHOVOR PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK: S MANŽELY JUSTOVÝMI

Je skoro až jakousi samozřejmostí, že tak jako v jiných kostelích, i v tom našem platí nepsaný, ale nějakým způsobem daný „zasedací pořádek“. I oni mívali své místo v předních lavicích, hned pod ambónem. Mladou rodinu jsme si zvykli pravidelně vídat o nedělích i svátcích, a tak jako s ostatními, prohodit vždy pár pozdravů, úsměvů, slov ... A najednou jejich místo zůstává prázdné. Jsou snad nemocní, odjeli k příbuzným či na dovolenou ...? Když už to tak pokračuje několik neděl, začínáme se ptát: co se stalo s Justovými?

A proč nás tak zajímají právě oni? V naší farnosti pobývali v podstatě jen několik let, ale jak se říká, zanechali tady brázdu.

Připomeňme si spolu s nimi o co všechno šlo a hlavně jak se mají a co dělají dnes.

Nejdříve: co se tedy stalo s Justovými?

Lidka + Tom: No, jednoduše řečeno: přestěhovali se.

Váš odchod byl pro nás nečekaný, překvapující, docela rychlý. Asi to mělo nějakou příčinu.

Lidka + Tom: Ono to naše rozhodování (přestože to zvenčí mohlo vypadat jako náhlé) bylo dost dlouhé. Potřebovali jsme řešit otázku bydlení, byt ve Vysokém Polí nám začínal být těsný, a tak jsme hledali nějaký vhodný a ne moc drahý domek. Na újezdsku jsme jich pár prošli, ale nějak to pořád nebylo to pravé. A potom se objevilo několik nabídek od našich přátel ve Vlkoši u Kyjova. A protože zároveň přišla i nabídka práce v nedalekém Veselí nad Moravou, sedli jsme, dali hlavy dohromady (a to včetně dětí) a probírali všechna pro a proti. Každým zásadním rozhodnutím člověk něco získá a něco ztratí. Ztráty byly velké, ale zisky přece jen nějak převážily, a tak jsme se nakonec rozhodli pro ten zásadní krok – stěhování. Bylo to jednodušší v tom, že jsme prostředí ve Vlkoši znali, měli jsme tam už navázány nějaké vztahy a také děti tady měli své kamarády.

Tom: Horší to bylo v nové práci. Bylo to pro mě nové prostředí velké školy, školy, která se transformovala ze státní na církevní, a také nová funkce – zástupce ředitele pro 1. stupeň (mimochodem, víc než záviděníhodná funkce je to spíše *holka pro všechno*).

Takže dnes už můžete, Tomáši, posoudit, jaký je rozdíl v tom, když se učí na klasické státní a církevní škole?

Na naší škole ten rozdíl zatím velký není. Je to totiž škola, která ještě před rokem byla státní. Většina žáků i učitelů nejsou tzv. věřící. Je to ovšem škola v podstatě městská, takže se tady objevuje spousta problémů a sociálně patologických jevů, velké procenta dětí žijí v rozvrácených rodinách nebo nevyhovujícím prostředí. Tak si říkám, že je vypovídající, pokud se církev stará o děti v takovémto prostředí, než nějaké prostředí skleníkové. Za ten necelý rok se podařilo spousta věcí, které by ve státním sektoru šly

prosadit jen těžko nebo by se na ně hůře sháněly peníze. Zřídili jsme třeba skvěle fungující poradenské pracoviště pro žáky, rodiče a také učitele, snažíme se stmelovat tým učitelů, do chodu a částečně i řízení školy zapojujeme žáky a chystáme další projekty. Pokud si na církevní školu ve Veselí nad Moravou vzpomenete ve svých modlitbách, budeme rádi.

Ale ptala jste se na rozdíl... Tedy rozdíl je hlavně v tom, že škola, na které teď působím, je mnohem větší (téměř 400 žáků) než škola ve Vysokém Poli. To znamená, že co šlo běžně realizovat ve Vysokém Poli, nejde ve Veselí a samozřejmě opačně. Takže spíše cítím ty rozdíly ve velikosti školy a jejím umístění, než ve zřizovateli.

A co manželka? Už se taky, Liduško, rozhlížíte po nějaké práci?

V lednu mi skončila „mateřská“, proto jsem v únoru chodila po úřadech a hledala si práci. Mluvili jsme o tom ve společenství, ve farnosti (ta zdejší je malinká, takže se tady všichni známe), a tak jsem dostala nabídku pracovat pod zdejším obecním úřadem, alespoň do doby, než si najdu něco ve školství. Takže mám zaměstnání kousek od domu, stíhám děti vypravovat do školy a školky a dostala jsem také výborné kolegy. A co dělám? No, vše, co je třeba. Hodně času trávím u počítače, píšu, posílám maily, telefonuji, pořád někoho a něco sháním a všelicos domlouvám. Kompletovali jsme obecní časopis, psali projekty do evropských fondů a teď chystáme nové webové stránky a další číslo zpravodaje. A pořád se vzděláváme, proškolujeme, učíme, hrabeme ve vyhláškách a nařízeních... Práce je dost, plánujeme hodně akcí v obci i ve farnosti, je to hodně tvořivé. Ale také si užijeme dost legrace.

To je dobře, avšak vraťme se ještě na chvíli k nám: stáli jste u zrodu mnoha dobrých iniciativ, která mají svá úspěšná trvání po dnes den. Určitě i vy rádi vzpomínáte třeba na Sviště nebo Klubičko.

Tom: Se Svišti se snažím být stále ve spojení. Se stařešiny Petrem a oběma Pavly si občas zavoláme, mailujeme a dokonce se sem tam potkáme i osobně. Jsem za to vděčný. Taky se chystáme na letošní sviští tábor. Moc se s našima cérkama těšíme...

Lidka: Na Klubičko vzpomínám moc ráda. Tady máme jednu šikovnou slečnu, která vede děti ve společenství zvaném „Misijní Klubko“ (patří do Papežského misijního díla). Když plánuje něco většího, dáme hlavy dohromady a nachystáme program. Děti tady chodí do kostela málo, takže je nás kolem 15 a všichni se dobře známe (i s rodiči). Jednou za čas se sejdem s dětmi ze sousední farnosti a máme společné odpoledne (třeba teď je to kvůli biblické soutěži). To je trochu náročnější na přípravu, ale jde to.

Patřili jste k těm, kteří se svými kvalitními články, připravovanými soutěžemi pro děti apod. zaslouhovali jak o šíření evangelizace tak o větší úroveň farního časopisu.

Lidka + Tom: Do přípravy farního listu jsme byli zapojeni i tady ve Vlkoši. Místní farní zpravodaj je ovšem úplně jiný než ten Újezdský. Vychází jen občas (2-3 krát do roka) a je téměř celý autorský. Píše se v něm o akcích farnosti, činnostech místních společenství a připravovaných akcích. Samozřejmě vše doplněno fotografiemi z akcí. Svě stránky a řádky tam mají i děti, kterých je ve farnosti (nebo spíše v kostele) jen málo, o to více se s nimi počítá.

Místní farnost se totiž dost liší od újezdské. Jednak je menší a také zde není trvale žijící farář. Dojíždí sem z nedalekého Vracova. Většinu života farnosti si tedy musí zajistit farnost sama. To znamená menší anonymitu lidí a větší zapojení jednotlivců.

Vaše projekty zaměřené na podporu lidem v nouzi s Vaším odchodem jakoby u nás „přimrzly“, ale doufejme, že i k jejich rozvinutí znovu dojde.

Lidka: Pokud nějaká věc závisí jen od konkrétního člověka a jeho odchodem zaniká, znamená to, že buď nestála za to, nebo už není potřebná a nebo ji ostatní nevzali za svou. Ani jedno asi není dobré. Tak doufejme, že zmíněné projekty, pokud stály za to a jsou potřebné, budou mít pokračování.

Těch nápadů a myšlenek, ať už uskutečněných, připravovaných anebo možná zatím uložených někde v paměti, by se našlo určitě víc. Například?

Lidka: Dlouho jsme mluvili o vybudování farní knihovny jako místa setkávání lidí. Částečně ten nápad realizovaný byl, ale jak to vypadá teď, nevíme. Také jsme uvažovali o farním májovém plese, o divadle..., ale to nebyly výhradně naše nápady.

Tom: Je škoda, že pokud nápady jsou – a je jedno čím – častokrát se nenajde odvaha nebo energie je realizovat. Nacházíme většinou spoustu výmluv proč něco nejde, ale nehledáme cestu jak to udělat, aby to šlo...

To máte bohužel pravdu. Ted' ale pojd'me ještě na další téma: sederová večeře. Přišli jste s nabídkou nové tradice – a ona se ujala. Proč asi a co znamená osobně pro Vás?

Tom: Na sederovou večeři jsme byli kdysi pozváni v Liduščině rodišti v Trenčíně. Odehrávalo se to v obývacím pokoji v rodinném domku a bylo tam asi 60 lidí. Nejmladšímu byl asi rok, nejstarší tetička měla přes sedmdesát. Bylo to nádherné společenství. Po této zkušenosti jsme tak nějak lépe chápali, co se děje u oltáře při mši svaté. Sederová večeře je vlastně obřad, který Pán Ježíš prožíval se svými učedníky a z něhož vychází naše pojetí mše. Je plná symbolů, které se právě ve mši objevují a pokud jim máme rozumět, musíme nahlédnout ke kořenům křesťanství, tedy k našim starším bratrům ve víře. Ze Slovenska jsme ten obřad přinesli nejdříve k nám domů, poté do farního společenství manželů a dále se to nějak ustálilo na současných asi dvaceti pravidelných účastnících.

Lidka: Proč se ujala? Asi proto, že chceme rozumět své víře, svému křesťanství a v neposlední řadě se chceme navzájem setkávat a prožívat společně pěkné chvíle. Církev přece má být společenstvím.

Tom: Rád jsem se o letošních Velikonocích sederové večeře ve Slopném zúčastnil a rád se jí, pokud to bude jen trochu možné, budeme zúčastňovat i nadále. Cítíme se stále být členy újezdského společenství sederové večeře.

Považuji za nutné ještě dodat, že menoru (židovský sedmiramenný svícen) nám pro obřad sederové večeře před lety vykoval Pavel Maček a tento svícen je jednou z dominant našeho domu. Kdykoliv si na něm zapálíme svíčky, vzpomeneme si na naše přátele z újezdska.

Lidka: Letos jsme byli požádáni o přípravu sederové večeře i tady, v naší nové farnosti. Konala se za účasti asi šedesáti lidí (včetně dětí) z farnosti i obce v místním lidovém domě a bylo to také velmi příjemné setkání. Přišli sem i lidé nevěřící, naši přátelé – pozvali jsme je do společenství, a protože to nebylo poprvé, kdy jsme se při nějaké příležitosti sešli, a také proto, že jsou otevřeni duchovním věcem, rádi přijali pozvání. A musím přiznat, že zůstali ještě po skončení a povídali jsme si spolu až do rána (a víno - z vlastních zdrojů - bylo letos mimořádně dobré).

Kdysi v naší farnosti zaznělo: Justovi připomínají tu dobu, kdy se ještě učitelé docela běžně starali mimo svou práci ve škole také o to, co se děje v obci a ve farnosti, je to pěkné. Je – a jestli mohu dodat – je to v nich. Z toho plyne další otázka (i když už jste ji vlastně zčásti zodpověděli): co ještě podnikáte ve Vlkoši a jak se Vám tam vůbec žije?

Lidka: Hlavně konáme různé práce na zvelebování domu a jeho okolí. Když jsme se sem nastěhovali, bylo všechno zanedbané. Za pomoci mnoha místních lidí se to pomaličku mění. Děti tady mají dost kamarádů, takže jsou často někde venku nebo u někoho doma, i náš dům je občas plný dětí. Dost příjemně jsme byli přijati do místní malé farnosti a automaticky jsme tedy byli začleněni do přípravy některých akcí. Taky v obci se často něco děje a my buď pomáháme s organizací nebo se účastníme, někdy je to dost vyčerpávající. Já taky chodím do místního komorního pěveckého sdružení Kalíšek, nacvičujeme každý týden (u vína) a pak vystupujeme na všelijakých oficiálnostech, je to prima skupina veselých lidí a i když je sbormistr přísný a vybírá náročné písně, chodím

tam ráda. Teď v poslední době cvičíme hodně duchovní písničky (třeba z Taizé) a to je nás tam jen pár věřících...

Tom: A jak se nám žije? Je to tady vinařský kraj a u vína se lidé rádi setkávají. Máme zde přátele, se kterými stojí za to se setkávat. Budujeme si svůj vlastní domov tak, jak jsme vždycky chtěli a čas nám zbývá i na procházky a výlety a jiné rodinné aktivity.

Je to jasné. Když člověk chce, vždycky a všude si to své dokáže najít, dokáže zapadnout a my Vám to moc přejeme. Jenom snad na konec: i když už si budete další domov, sžíváte se s novým prostředím a novými lidmi, asi byste nás zklamali, kdyby se Vám aspoň občas po nás nezastesklo.

Lidka: Přece jen jsme na Valašsku prožili 10 let společného života, narodily se nám tam tři děti, máme tam spoustu přátel. A také vlastníme sice trochu postarší, ale stále ještě pěkný valašský kroj – ten jsme použili na zdejších krojovaných hodech v průvodu, a protože byl jediný odlišný od místního, stali jsme se zajímavým objektem k fotografování pro turisty. Naším cérkám jsem půjčila kroje místní a řeknu vám – rozdíl je veliký. Je jsem oblékala do kroje hodinu a sebe deset minut, já jsem mohla v kroji pohodlně stát i sedět i tančit, ale ony musely pouze stát, neboť naškrobené suknice musí být pěkně „natrčené“ (jak sa tady praví) a sezení by všecku parádu zničilo. Chybí mi tady valašské kotáry, ale člověk nemůže mít všechno. Každá návštěva u vás je pro mě moc příjemná. Možná se tam jednou – na důchod – vrátíme...

Tom: Jednou si naše Dorotka jen tak brnkala na klavír a ozvala se jí pod rukama písnička z valašskoklobucka. To se potom ozvou vzpomínky intenzivněji... Také nás potěší, když se ozve v telefonu nebo mailem někdo z vás, sledujeme dění ve farnosti i v obcích na webových stránkách a z webových stránek si taky čteme újezdský farní měsíčník.

Lidka + Tom: Ale abychom nekončili moc melancholicky, tak na závěr malé pozvání: Pokud někdy pojedete kolem a budete mít chuť, stavte sa na besedu - povykládat u šálku čaje nebo sklenky dobrého vína (aj ta valašská slivovica sa u nás většinou najde), takéj přespat byste mohli.... Bydlíme kousek za kostelem ☺.

(Opravdu lákavá nabídka, mohu potvrdit. Nejen dobré víno a lahodný bylinkový čaj, ale i vůně čerstvě napečených koláčů, která prostupuje byt milých hostitelů, z něhož dýchá pokoj a radostná pohoda, k tomu přímo vybízí ... a že by bylo ještě o čem povídat!)

Díky za pěkné přijetí a skvělou pohostinnost. Ať Vám a Vaším dětem Bůh žehná ve Vikoši, ve Veselí a všude, kde jste a budete, ať Vám zůstane to nadšení pro dobré věci, a nezapomeňte: u nás budete vždycky vzácnými a vítanými hosty.

Lidka + Tomáš: Děkujeme. A děkujeme, že jste si nás pozvali k rozhovoru pro farní měsíčník. Je to pro nás velká čest...

S manžely Justovými si povídala a za všechno děkuje H. Martincová

TEN TŘETÍ

Skutečnou novinkou, kterou přináší křesťanství, je Boží trojjediná láska v nás, jež je dokonalým výrazem lásky. Věčný život záleží ve způsobu, kterým milujeme Boha v nás a takový způsob nám umožňuje pomalu vstupovat do království, osvobozuje nás od ničícího egoismu. Láska dvou – snoubence se snoubenkou, přítele s přítelem, bratra s bratrem, matky se synem – v nás podstupuje nebezpečí, že se stane výhradní, majetnická, důvodem zájmu, introverzí, smyslností. Křesťanská láska – způsob, jakým milujeme Boha, napravuje toto napětí. Přináší pak další, třetí prvek, který očišťuje naši vypočítavost a směřuje ji k ušlechtilosti, k volnosti, univerzalitě lásky samotné. Dva snoubenci, kteří milují jenom sami sebe, se stávají egoisty, uzavírají se do sebe a pomalu vyčerpají svou lásku. Jestliže však do nich vstoupí trojiční křesťanská láska, jejich spojení

získá novost, protiváhu smyslnosti, ideál, který je odvádí od zahledění do sebe k opravdové Boží dimenzi. Přijetí „syna“ není ničím jiným než konkretizací „toho třetího“, přítomného v jejich lásce, jenž jim pomůže vyjít z jejich eventuelního sobectví. To platí pro jakýkoliv jiný vztah lásky mezi lidmi nebo mezi lidmi a věcmi. Lidská láska se snaží uskutečnit lásku ve dvou, křesťanská láska nás učí vnímat toto Třetího. Ano, vím, jsou to obrazy, ale i ty nám slouží! Bůh je ve své lásce Trojicí a láska je obrazem Trojice.

podle Carla Carretta připravil Václav Ulrich

CEDÍ KOMÁRY A POLYKAJÍ VELBLOUDY

Tak se vyjádřil Pán Ježíš na adresu farizeů a znalců zákona, kteří lpěli na zachování zákona v maličkostech jako bylo utrnutí obilných klasů a vybrání zrn v rukou, nebo nesení lehátka v den sváteční (v sobotu). Někdy zašli tak daleko, že zabraňovali Pánu, aby uzdravil nemocného člověka jen proto, že byla Sobota. V podstatných a důležitých věcech byli často tolerantní (péče syna o rodiče, pokud by povinnou dávku náležející otci, nebo matce dal jako dar pro chrám, pak už mu dovoľovali, že pro rodiče nemusí nic dělat).

Právě tato slova Pána si vybavuji v poslední době dost často v souvislosti s bývalým, dnes již zrušeným hřbitovem kolem farního kostela v Újezdě. Jak známo, do kostela přicházejí více lidé starší a také nemocní. Mnozí mají to štěstí, že mají hodné a věřící děti nebo vnuky, kteří je přivezou nejen v neděli na mši svatou, ale mnohdy i v týdnu ke svaté zpovědi. Samozřejmě, že vyjedou až k bočním dveřím kostela, kde je bezbariérový přístup a auto odstaví na chodníku, případně se otáčí na trávě - kde dříve byly náhrobky. A to je pro někoho kamenem úrazu. Pohoršlivě poukazuje na to, že se znesvěcuje pietní místo. Dokonce i při letošním „pochovávání basy“ mezi jiným bylo údajně poznamenáno, že i farář bude platit pokutu, když jezdí po hřbitově. Není záměrem této úvahy hodnotit mravní úroveň přednesených vtipů na fašankové zábavě, spíše musím s bolestí konstatovat, že úroveň chování některých mladých lidí, kteří se scházejí právě na tomto pietním místě bývalého hřbitova, pijí alkohol, kouří a zničili osvětlení a rámy okýnek na WC u kostela, zůstalo bez povšimnutí.

Ale vraťme se k pietnímu místu bývalého hřbitova. Pocházím z města, kde v mých školních letech byl náboženský život lidí velmi silný. Dokonce si vzpomínám, když se ve škole začala vyučovat Darwinova teorie o původu světa a člověka, tak se rodiče postavili velmi odmítavě a přímo na rodičovském sdružení ve škole prohlásili, vyučovat se to nebude, my to nechceme! A právě tato škola byla postavena na hřbitově. V roce 1962 - to mi bylo 12 let, jsme slavili padesát let od otevření školy. Moje babička (narozena v r. 1880) mi vyprávěla, jak za jejího mládí tam byl hřbitov, že jsou tam pohřbeni její prarodiče a chodívali tam ještě rozsvěcovat svíčky, než po uplynutí tlecí doby byly pomníky odvezeny a začalo se se stavbou školy. Tam, kde se kopaly základy a sklepení, se pozůstatky z hrobů posbíraly a odvezly na nový hřbitov. Na volném prostranství to zřejmě tak pečlivě uděláno nebylo. Ještě po padesáti letech, za mé školní docházky, když se na školním dvoře něco kopal (vodovod, na hřišti..), tak se běžně vykopaly zbytky lidských těl (kosti). Nikoho to nepohoršovalo, školník je posbíral a odvezl na hřbitov. Na školním dvoře se sportovalo, nákladní auta přivážela koks na topení, vyvážela popel a odpadky. Nikdy jsem neslyšel, že by se nad tím někdo pohoršoval. Dbalo se na kázeň, každý přestupek u žáků byl vyšetřován ať ve škole nebo mimo školu. Ve školním řádu bylo, že žáci se slušně chovají nejen ve školní budově, ale i na veřejnosti, zdraví učitele a představené a pod. Nepřipadalo v úvahu, aby nějaké poškozování obecního nebo jiného majetku zůstalo bez odezvy! Komáři se sice necedili, po bývalém hřbitově se jezdilo a sportovali jsme na něm, avšak velbloudi se také nepolykali.

P. Jan Můčka

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(Pokračování)

P. Hornof Vladimír (1870-1942)

Narodil se 10.5.1870 v Holicích v Čechách. Vystudoval gymnázium ve Vysokém Mýtě ukončené maturitou v roce 1899. Po té studuje, teologii v Hradci Králové (1889-93). Po vysvěcení působil v duchovní správě v Golčově Jeníkově (1893-95), Dobrušce (1895-98), Pardubicích (1898-99), Kostelci n.O. (1899-1900), N. Bydžově (1900-1905), Litomyšli (1905-06), v Poličce. Od 1910 byl profesorem náboženství v Hradci Králové.

Z díla: Nebezpečná situace, Souboj na horách (1922), Královna máje (1939) – užíval umělecké pseudonymy Jiří Bílý a Václav Hradecký. Proslul jako autor a upravovatel duchovních písní podle přízvuché teorie; , úpravy písňových textů: Píseň o velebné svátosti (1919), Český kancionál (1921), Malý kancionál (1921). Zemřel v Praze 26.7.1942.

V Kancionálu jsou zařazeny písně s jeho texty Ó Srdce Páně, archo naší spásy a svatováclavská V zemi věrných Čechů

Připravil: František Čech
(Pokračování příště)

DUCH PRAVDY

Zdá se, že pravda se dá jen obtížně nalézt a poznat. Ježíš nabízí pomoc. Slibuje Ducha, který vychází od Otce, Ducha pravdy. Je to Duch, který vydává svědectví. Díky tomuto Duchu mohou lidé ve svém životě poznat pravdu. Vidíme to na nich, když: - žijí poctivě, - drží své slovo, - neuhýbají před zodpovědností, - unesou životní těžkosti, - nepodléhají malomyslnosti.

POŘAD BOHOSLUŽEB V ČERVNU 2009 FARNOST ÚJEZD

1. června : Pondělí Sv. Justina, mučedníka	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Hlavicovy, Fojtů, rodinu Kirchnerovu, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
2. června : Úterý Sv. Marcelína a Petra, mučedníků	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Farníkovy, Karla Machuču a živou rodinu Za + Andělu a Františka Raškovy a živou rodinu
3. června : Středa Sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Ďulíkovy, Kozubíkovy, jejich + děti a Boží požehnání pro celou rodinu Za rodiče Rakovy, sestru Růženu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
4. června : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Juříčkovy, dceru, zetě, vnuka a duše v očištění Za + Františka Tichého, syna, rodiče z obou stran, dva zetě, dva švagry, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
5. června : Pátek Sv. Bonifáce, bis- kupa a mučedníka	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jana Šomana, rodiče Machů, Kůdelovy a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Kučerovy, dvě sestry, švagry a Petra Černocho
6. června : Sobota Sv. Norberta, biskupa	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a živou rodinu Za živou a + rodinu Kozubíkovu
7. června : Neděle Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE 1. sv. přijímání dětí v Újezdě	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Marii a Bohumila Pavelkovy, Jana Hábu, jejich rodiče, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Hlavičkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + d.p. Dr. Jaroslava Studeného (výroční mše sv.) Za děti prvokomunikanty
8. června : Pondělí Sv. Medarda	17.35 Új.:	Za + Stanislava Dorníčka, jeho rodiče, švagra a švagrovou

9. června : Úterý Sv. Efréma Syrského, jáhna a uč. cirkve	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za živou a + rodinu Kozubíkovy, stařečky Václavíkovy a duše v očištění Za + rodiče Obadalovy, syna Karla a Františka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
10. června : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Josefa Kořenka a jeho rodiče Za + rodiče Majzlíkovy, dva syny, rodiče Zvonkovy a Boží ochranu pro živé rodiny
11. června : Čtvrtek Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ (Boží tělo)	6.30 Új.: 17.35 Új.: 18.30 Sl.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Šlízkovy, Škubníkovy, dva bratry, švagra, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 75 let života s prosbou o požehnání do dalších let Za + Antonína Běloně, rodiče Běloňovy, bratry, švagra, švagrovou a živou rodinu
12. června : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Františka a Annu Machů, S.M. Emanuelu a Jana Machů, + rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za rodiče Lekešovy, dceru Helenu a Boží požehnání pro živou rodinu
13. června : Sobota Sv. Antonína z Padovy, kněze a uč.c.	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Janošovy, jejich děti, snachu Boženu a živou rodinu Za + Jiřího Mikuláška, + rodiče, + rodinu Mikuláškovu a Lauterbachovu, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny
14. června : Neděle 11. neděle v mezidobí 1. sv. přijímání dětí v H. Lhotě	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Antonína Krajču, rodiče Helisovy, dar zdraví pro živou rodinu a ochranu Panny Marie Za + rodiče Váňovy, jejich vnuka, rodinu Strnadovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za živé a + hasiče z Drnovic Za živé a + sedmdesátníky z Vysokého Pole
15. června : Pondělí Sv. Víta, mučedníka	17.35 Új.:	Za rodiče Chromčákovy, Březinovy, manžele Kostkovy, Vojtěcha Kořenka, duše v očištění, živou a + rodinu
16. června : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Martu a Jana Machů, bratra Josefa, jejich rodiče, duše v očištění a živou rodinu Za + Karla Jaruška, manželku, zetě, Marii Konečnou a manžela, jejich rodiče, duše v očištění, na které nikdo nepamatuje a dar zdraví pro živou rodinu
17. června : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	VP 200 Za + rodiče Kozubíkovy, syna Aloise, živou a + rodinu
18. června : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, dceru Marii, vnuka Zdeňka, zetě, Marii Ambrůzovou, stařečky z obou stran a duše v očištění Za + rodiče Štěpáníkovy, Trčkovy, syna Karla, manžele Slovákovy a Boží milost pro živou rodinu
19. června : Pátek Slavnost B.S.P. Sv. Jana Nep. Neumanna, biskupa	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Barcuchovy, + syna, stařečky Psotovy a duše v očištění Za + Aloise Gergelu, Josefa Petráše, syna a celou + rodinu
20. června : Sobota Neposkvrněného Srdce Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče a prarodiče Slovákovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Aloise a Marii Králikovy, jejich + děti, rodiče, tři zetě, + rodinu Kuželovu a dar zdraví pro živé rodiny
21. června : Neděle 12. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za živé a + Jany a Aloise (<i>s ofěrou</i>) Za + Františka Malotu (<i>výroční mše svatá</i>) Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea, za Boží požehnání pro děti, vnoučata, živou rodinu a zemřelého tatínka Za + S.M. Emanuelu Machů, + Františka Machů, + Jana Machů, živé i + kněze, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
22. června : Pondělí Sv. Jana Fishera a Tomáše Mora, muč.	17.35 Új.:	Za + Františka Zvonka, jeho syna Františka a snachu Evu Zvonkovu
	17.35 Új.:	Za + Jana Barcucha, Josefa Šafaříka, rodiče z obou stran a

23. června : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Smolkovy, dvě + dcery, zetě a vnuka Josefa
24. června : Středa Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	17.35 Új.:	Za Břetislava Slaměníka, jeho rodiče, rodiče Bulíčkovy a tři dcery
	18.30 Sl.:	Za + Bohuslava Šůstka, rodiče z obou stran a dary Ducha svatého pro živou rodinu
25. června : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Janků, syna, rodiče Ambrůzovy, rodinu Černobilovu a dar zdraví pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Honkvy, Bližňákovy, jejich + děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny
26. června : Pátek Sv. Jana a Pavla, mučedníků	15.20 Új.:	Na dobrý úmysl
	18.30 Sl.:	Za + rodiče Soukupovy, dceru, snachu, zetě, čtyři syny, rodiče Petřů a dar zdraví pro celé rodiny
27. června : Sobota Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa	6.30 Új.:	Za živou a + rodinu Strbákovu
	16.00 Lo.:	Za + Karla Žáčka, dceru, zetě, rodiče Čechovy, Žáčkovy a dar zdraví pro živou rodinu
28. června : Neděle 13. neděle v mezidobí Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	7.00 Új.:	Za rodiče Kořenkovy, syny, vnuka, rodiče Barcůchovy, syny a duše v očištění
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Plešovy, jejich rodiče, Boží ochranu a dar zdraví pro živou rodinu Hořákovu a Plešovu
	8.20 Dr.:	Za + Marii a Blanku Častulíkovy, rodiče, živou a + rodinu
	9.40 Új.:	Za školní mládež (<i>konec školního roku</i>)
29. června : Pondělí Slavnost svatých apoštolů PETRA A PAVLA,	6.30 Új.:	Za rodiče Častulíkovy, dceru Bohumilu, Annu a zetě Františka, dvojce stařečky, vnučku Evu, Marii Častulíkovu, Blanku, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.35 Új.:	
	18.30 Sl.:	
30. června : Úterý Výročí posvěcení katedrál	19.00 Dr.:	Za + rodinu Stružkovu, Velískovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.35 Új.:	Za Jana Barčucha, manželku Marii, syna Stanislava, dva vnuky a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Marii a Jana Zichovy, dceru, syna a Boží požehnání pro živou rodinu

POŘAD BOHOSLUŽEB V ČERVNU 2009 FARNOST HORNÍ LHOTA

1. června : Pondělí Sv. Justina, učeníka	17.30	Se.: Za farníky
4. června : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Marii Dobešovu a duše v očištění
5. června : Pátek Sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	17.45	Za + Františka a Zdenku Odehnalovy, jejich rodiče, celou živou i + rodinu
6. června : Sobota Sv. Norberta, biskupa	17.45	Za živé a + členy živého růžence
7. června : Neděle Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	6.55	Za + rodiče Váňovy, rodiče z obou stran a duše v očištění Za Josefa Pavelku, vnuka, rodiče z obou stran, bratra, švagry a Boží požehnání pro živé rodiny
	9.40	
11. června : Čtvrtek Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ (Boží tělo)	7.00	Za Aloise Idese, vnuka, rodiče Idesovy, Vaněčkovy, stařečky Žáčkovy, syna Rudolfa a pomoc Boží pro celou rodinu Za živou a + rodinu Kuželovu, Záhorovskou a duše v očištění
	16.00	
13. června : Sobota Sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	17.45	Za Jana Bětíka, celou živou a + rodinu
14. června : Neděle 11. nděle v mezidobí 1. sv. přijímání dětí	6.55	Za + Františka Polácha, sestru Jaroslavu, živou a + rodinu Poláchovu Za děti prvokomunikanty
	9.40	

18. června : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Emilií Žáčkovu, dva manžele, jejich + rodiče, sourozence a dceru Helenu
19. června : Pátek Slavnost B.S.P. Sv. Jana Nep. Neumanna, biskupa	17.45	Za + Aloise Ovesného, syna Jaroslava, rodiče z obou stran a celou živou rodinu
20. června : Sobota Neposkrvněného Srdce Panny Marie	17.45	Za + Aloise Šenovského, rodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
21. června : Neděle 12. neděle v mezidobí	6.55 9.40	Za + rodiče Jiřinu a Aloise Martince, dceru Marii s manželem, Ludmilu a Aloise Vítkovy, duše v očistci a celou živou rodinu Za farníky (sv. křest)
25. června : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu
27. června : Sobota Sv. Cyrila Alexandrijského, iskupa	17.45	Za Oldřicha Kuželu, bratra, rodiče a celou živou rodinu
28. června : Neděle 13. neděle v mezidobí Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	6.55 9.40	Za Stanislava Navrátila, tři bratry, sestru, švagrovou, rodiče Navrátilovy, Štraitovy a Marii Mikolcovu Za živé a + členy Hasičského sboru ze Sehradic (110. výročí SDH v Sehradcích)
29. června : Pondělí Slavnost svatých apoštolů PETRA A PAVLA,	7.00 17.45	Za rodiče Bačovy, dvě dcery, dva syny, bratra Aloise a Josefa Václavíka Za školní mládež (konec školního roku)

ZPRÁVY A INFORMACE

Zřízení soukromé kaple v Sehradcích. V pátek o svátku Panny Marie Prostřednice všech milostí požehnal otec arcibiskup v domě manželů Jarmily a Jana Machů kapli Panny Marie a povolil v ní uchovávat Nejsvětější Svátost Oltářní. I když po církevněprávní stránce se jedná o kapli soukromou (je ve vlastnictví soukromých osob), neznamená to, že má sloužit pouze jedné rodině. Už před jejím požehnáním se zde scházeli věřící k modlitbám, které budou i nadále pokračovat pravidelně v úterý. Mše sv. bude zde sloužena jednou za měsíc podle možností duchovních správců, což bude vždy dáno na vědomí při nedělních ohláškách.

Možnost získání plnomocných odpustků. Jak již bylo oznámeno, Svatý otec Benedikt XVI. se rozhodl vyhlásit zvláštní „Rok kněží“ u příležitosti 150. výročí úmrtí svatého faráře z Arsu Jana Marie Vianneye, zářného příkladu pastýře, plně zasvěceného službě Božímu lidu. Během Roku kněží, který bude zahájen 19. června 2009 a zakončen 19. června 2010, se bude udělovat dar zvláštních odpustků podle zveřejněného Dekretu Apoštolské penitenciárie. Podrobnosti budou na vývěškách kostelů.

Tatínci, je tatínek ! Zvládneme to bez maminky!!!!? Dopřejte svým dětem plno nezapomenutelných zážitků! Pojedeme za každého počasí do prostorné a útulné chatky. 19. 6. – 21. 6. 2009 pátek – sobota – neděle Příjezd v pátek od 17.00 hodin, odjezd v neděli v 11.00 hodin. Místo – ARCHA Rajnochovice (krásné prostředí v přírodě, u lesa). Program – tvořivý – sportovní – zajímavý - dobrodružný - plno her, zábavy a dovedností (stopování zvěře) táborák, cesta za pokladem, výrobek pro maminku neděle: na oběd domů k mamince Cena za noc: - 70,- Kč – tatínek; 50,- Kč – dítě; malé dítě zdarma. Na jakýkoli dotaz odpoví Josef: 731 621 219; 577 212 020 * 732 376 193; josef.cervenka@cpr-zlin; www.cpr-zlin.cz

Centrum pro rodinu Olomouc nabízí letní pobyty. Sledujte plakátky na vývěsce ve farním kostele vzadu. Více informací včetně přihlášky naleznete na www.rodinnyzivot.cz; nebo získáte přímo na Centru pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc. Tel.: 587 405 250, e-mail: zaboj@arcibol.cz

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci červnu 2009:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.6.:	rod.prvokom.	6.	6.
13.6.:	12.	7.	7.
20.6.:	13.	8.	8.
27.6.:	14.	9.	9.
3.7.:	15.	10.	10.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Redakční rada Újezd:

Mgr. Vladimír Měřínský, Dr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, a Pavel Heinz

Redakční rada Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.